

дика-та въ този часъ издигва отъ дискоса тѣло-
то Христово, и извиква: „сватая сватыхъ (свето
на светы-тѣ), и съ това наумава, какъ трѣба да
бъде светъ онзи, кой то желале да прѣемнѣ таквѣзи
светини; а пѣкцы-тѣ отговорихъ смиленно: „единъ
е светъ, единъ е Господъ, Іисусъ Христосъ, за слава
на Бога отца, аминъ.“

Тогава пѫща въ пѹтира-а малко отъ Пресвето-
то тѣло, за да сѧ съединихъ и два-та ликови на
единъ и сѫща-та тайна, и влива въ пѹтира-а мал-
ко топла вода, и дѣма тѣзи дѣмы: „топлина-та
на вѣра-та пълна е съсъ светъ дѣхъ,“ за да сѧ
спомане по добре топлина-та на кръвъ-та и вода-
та, коа то истече отъ прободенено-то рѣбро Христо-
во, кога-то той бѣше прикованъ на кръстъ-а. Влади-
дика-та, като сѧ помоли за опрошеніе на свои-тѣ
грѣхове, зафаща да причестава; найнапредъ раз-
дава причисто-то тѣло Христово на свещеници-тѣ
отъ деснъ странъ на света трапеза, а подиръ това
имъ дава въ чашъ-тѣ и божественнъ-тѣ кръвь отъ
левъ странъ на светъ трапеза, а съ това ны на-
умава за послѣдниятъ Христовъ вечеръ; кое то
като гледа човѣкъ не може да не заплаче и да
мъ сѧ не сакрѹши сърце-то. А подиръ това най
старый-а свещениникъ причестава дїаконы-тѣ.

Като сѧ отворихъ двери-тѣ пакъ, тогава самъ
спасителъ повиква чрезъ уста-та дїаконовы сички-
тѣ вѣрни: „приближете сѧ съсъ страхъ божий и
съсъ вѣра,“ и блазѣ на оногова, кой-то може да
вѣски достойно тѣзи небесни тайнѣ, защо-то както